

L'alegria resulta més fàcil quan hom sap que no està sol. Diumenge IV d'Advent

Dv, 18/12/2015 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge IV d'Advent. Cicle C.

Barcelona, 20 de desembre de 2015

L'alegria no és feina fàcil. Mai no ho ha sigut. Tampoc avui.

Els sociòlegs de la salut que analitzen l'epidèmia moderna del pessimisme i la depressió pensen que estem passant de l'era de l'ansietat a la de la malenconia. No trobem descans en res. Ens falta nodrir l'alegria de viure i no sabem amb què.

No hem de confondre l'alegria amb el sentit de l'humor.

Saber riure's d'un mateix i de les malastrugances de la vida i fer-ho amb tendresa i pietat fa bé a la persona.

El bon humor es nega a que el sofriment i la frustració s'imposin. Per això, l'humor ajuda a mantenir l'alegria i, sobretot, ajuda a viure.

Però l'alegria és una altra cosa.

Tampoc no hem d'identificar-la amb l'optimisme que és la inclinació a esperar sempre el millor.

Se optimista no és veure-ho tot de color de rosa. No és substituir l'esperança alimentant il·lusions barates i falses.

L'optimista elegeix la vida de manera positiva i això és bo perquè ens envigoreix davant la prova.

L'alegria neix de les fondàries de la persona i la impregna sencera.

L'alegria

-atorga una llum nova a l'existència

-fa viure amb una confiança bàsica

-porta la persona a donar-se, a obrir-se a estrènyer els vincles d'amistat i de confiança compartida.

El que viu amb alegria no és indiferent a les sofrances dels altres. El dolor del veí no l'incomoda, sinó que el commou i l'empeny a ajudar-lo.

L'autèntica alegria no es fabrica des de fora introduint en la nostra vida

-diversions
-entreteniments
-frivolitats. Res d'això.
Brolla de dins.

De fet, l'alegria emergeix quan aprenem a viure en la veritat i en l'amor.
L'alegria és el millor d'una existència viscuda de manera sana des de l'arrel.

Els creients diuen amb freqüència que Déu és font d'alegria. I és així, perquè Déu ens convida a viure, no a amagar-nos i a deprimir-nos.
Vet aquí l'alegria de viure.

En el pòrtic de Nadal se'ns convida a escoltar les mateixes paraules que Maria:
"Alegra't, el Senyor està amb tu."
L'alegria resulta més fàcil quan hom sap que no està sol, perdut en la vida, llançat a la cuneta del viure.
Nadal és l'anunci d'aquesta gran notícia: cap persona humana no està mai sola.

Per què?
Perquè a tots ens acompanya Déu.

Nosaltres, realment ens deixem acompanyar?
Sabem agrair el veïnatge diví?
Sabem i volem oferir el nostre de manera lleial i desinteressada?